

Gehoord en gelezen

Foto: Egbert de Kuiper

Mohammed Khanous is de enige Marokkaanse luchtverkenner leider in Nederland. Dertien jaar geleden, in de zomer van '76, kwam hij naar ons land. Zijn ouders gingen wonen in het Zuidhollandse Woerden. Tijdens de jaarlijkse dodenherdenking op 4 mei kwam hij in contact met de Woerdense Albert Schweitzergroep. Inmiddels is hij daar nu al ruim vier jaar luchtverkenner leider. Een gesprek.

Het is vandaag reparatiedag, want vorige week hebben we gevlogen en toen is er veel kapot gegaan." Mohammed (Mo) Khanous is geboren in Marokko. Hij is de oprichter van de luchtverkenner van de Albert Schweitzergroep uit Woerden. Op 1 april

1985 ging Mo, samen met één oud-zeeverkenner, van start. Mo: „Ze gaven me hier hooguit een paar maanden en dan zouden de luchtverkenner zijn doodgebloed. Dat viel toch tegen, want we bestaan nog steeds. We hebben nu zestien leden die enorm enthousiast zijn. Vaak

komen ze niet alleen op zaterdag naar de gewone troepbijeenkomst, maar ook doordeweeks, om te vliegen of aan hun vliegtuigen te werken."

De luchtverkenner van Mo hebben allen een eigen zweefvliegtuigje van gemiddeld één meter groot. Het basismateriaal, zoals de romp en delen van de vleugel, komt uit bouwdozen. De afwerking van de vliegtuigen doen de jongens zelf. Mo: „Het komt zelden voor dat een vliegtuig in één keer vliegt. Veel vaker storten ze gelijk naar beneden na een vlucht van een meter. Dit ligt dan aan de stabiliteit. Meestal moet er lood in worden gedaan of moet de stand van de vleugels worden veranderd."

Om zijn woorden kracht bij te zetten geeft Mo, samen met enkele luchtverkenner een vliegdemostratie. Eén vliegtuig vliegt langdurig in glijvlucht. Mooi stabiel. De overige vliegtuigen vliegen in een rondje of doorboren de grond. Mo heeft niets te veel gezegd.

SCOUT-IN

Op de Scout-In van 1984 in Ommen kwam Mo voor het eerst in contact met de luchtverkenner. Mo: „Er was een promotiestandje van de luchtverkenner. Ik vond het leuk en het is toen een tijdje in mijn achterhoofd blijven hangen. Toen ik op een bepaald moment uitgekeken raakte op de landverkenner, waar ik leider ben geweest, dacht ik, kom ik richt een luchtverkenner groep op en wat luchtverkenner precies doen zie ik later wel."

In het begin heeft Mo veel steun gehad van *Ruud Roodhart* uit Lochem. Rood-

hart is voorzitter geweest van de Commissie Luchtverkenner van Scouting Nederland. Nu is hij aan een andere functie binnen Scouting verbonden. „Mohammed was ongelooflijk enthousiast. Hij wist niets van luchtverkenner, maar hij vroeg alles, zowel op de trainingsavonden die onze commissie organiseerde, als door de telefoon. Iemand van de commissie kwam dan langs op een troepmiddag om het probleem op te lossen en om bijvoorbeeld instructie te geven. We spreken elkaar nog regelmatig."

DAKOTA

„Weet je wat nou zo leuk is aan luchtverkenner? Je hebt veel meer programma mogelijkheden dan bij de land-, of de zeeverkenner." Mohammed somt wat mogelijkheden op. Is er ergens een vliegshow of luchtvaarttentoonstelling? Wij gaan erheen. Is het mooi weer met weinig wind? Dan gaan we vliegen.

Meestal is het die week daarop dan weer reparatiedag. Ook doen we hikes, of we gaan bijvoorbeeld bij slecht weer, schilderen of timmeren, er is altijd wel iets te doen. Soms gaan we echt de lucht in met een zweefvliegtuig of met een motorvliegtuig. Laatst hebben we nog boven Nederland gevlogen in een oude Dakota. Binnenkort hebben we waarschijnlijk een fietsenreparatiemiddag omdat we tien dagen op fiets-zomerkamp gaan. Op het zomerkamp willen we zoveel mogelijk gaan vliegen. We gaan in elk geval para-zeilen, met een parachute achter een auto hangen."

„Soms gaan we echt de lucht in!"

Mohammed kent geen enkele Marokkaanse Scoutingleider en ook geen Marokkaanse verkenner of welpen. Volgens Mo komt dit vooral door de ouders. „In Marokko zijn verenigingen en clubs alleen voor de rijken. Voor gewone jongens is het lidmaatschap van clubs niet te betalen. Veel Marokkaanse ouders zien clubs ook in Nederland als elitair, denk ik. Zelf vonden mijn ouders het ook helemaal niet leuk toen ik bij Scouting ging.”

Naast een stuk of vijftientwintig zweefvliegtuigen, al of niet in elkaar gezet, hebben de luchtverkenner van Mo ook twee motorvliegtuigjes. „Daar vliegen we mee op het terrein van de Woerdense vliegclub, want zij hebben een vergunning en ze hebben de ruimte. Hier vliegt een motorvliegtuigje zo onder de trein of op een auto.”

SOESTDIJK

Eén keer per jaar hebben alle luchtverkennergroepen in Nederland, een gezamenlijk kamp. Dit jaar vond het plaats op Scoutingcentrum Buitenzorg, vlakbij Soestdijk. Mo: „We zijn toen op paleis Soestdijk geweest bij het afscheid van *Prins Bernhard* als Commissaris van Scouting Nederland. Ik raakte in geprek met *Prinses Juliana*. Ze was erg geïnteresseerd in wat wij zoal deden. Ze vroeg wat ze moest doen om lid te worden!...” Mo: „Schrijf maar op dat luchtverkennen het leukste van Scouting is.” ■

EGBERT DE KUYPER

 ROUTING MAGAZINE | SEPTEMBER '89

Het kampje

Op 16 september j.l. hadden we een kampje op 'de Boerderij' (een paar lucht- en landverkenner). Het was erg leuk.

We moesten eerst tenten opzetten (waar we 's nachts niet in slapen), daarna hebben we nog wat dingen gedaan en gegeten.

Na dat alles gingen we film kijken. En na die film werden we gedropt. We kwamen erg laat terug.

De volgende dag zijn we gaan vissen met zelfgemaakte hengels. Daarna hebben we nog een film gezien en na die film zijn we naar huis gegaan.

Ik hoop dat we nog een fijne tijd hebben bij de luchtverkenner.

Robin D.